

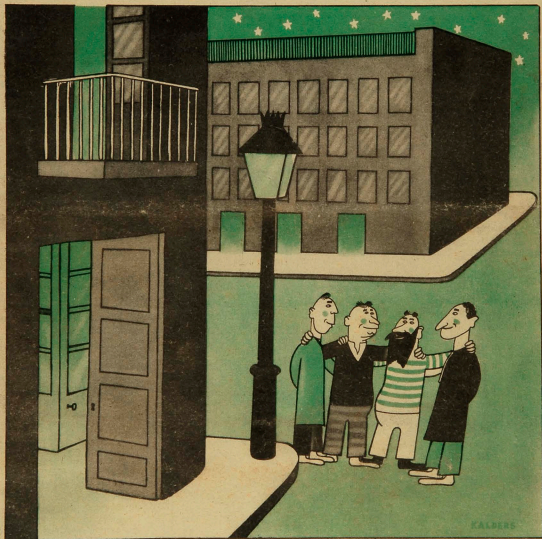
L'ESQUELLA

DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ARAGÓ, 290 - TEL. 23994

☆
☆
☆
☆
☆

V
I
N
T
·
I
·
C
I
N
C
C
E
N
T
I
M
S



EL POU M FA ASSEMBLEES

— Cada vegada som més. Aviat ens haurem de reunir al "Teatro de los niños"

GLOSSARI

D'entre els molts problemes agutzats per la situació actual, n'hi ha un d'importantíssim, del qual ens ocupem poc, en relació a la seva transcendència. Em refereixo a la qüestió de l'idioma, de la nostra llengua, bandejada àdhuc per algunes organitzacions que invoquen repetidament llur amor i llur fidelitat a les coses de Catalunya.

La condició d'idioma secundari que ha tingut el català durant tantes èpoques, a Catalunya mateix, tan vexant en tots els temps, ara ho és molt més, per les circumstàncies especials que concorren.

Els companys anarquistes es dolent sovint que hom els combati i efectui determinades maniobres contra ells. Sincerament, no creiem que aquesta temença o aquests planys tinguin fonament. El que passa en realitat és que es troben una mica desplaçats de l'ànima del nostre poble, no pas per l'hostilitat d'aquest, sinó per la pròpia conducta.

Es dona el cas paradoxal que la U. G. T., que no és una organització d'arrel tan vella a Catalunya com la C. N. T., ha rendit a la llengua catalana el tribut que li corresponia, en contrast amb la conducta d'aquesta darrera, que l'ha relegada a la condició d'idioma de segona línia.

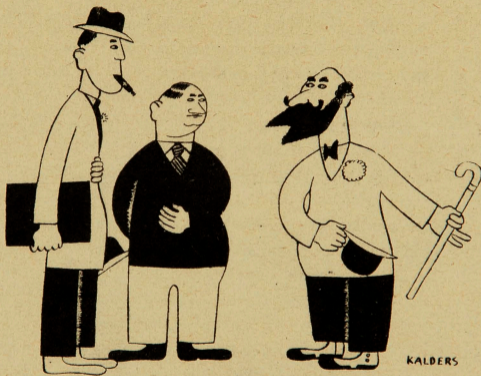
Per demostrar això, cal, només, fixar-se en un detall de volum: salvant molt poques excepcions, podria endevinar-se a quina central pertanyen els sindicats de Barcelona, només per l'idioma en què estan escrits llurs rètols de carrer, prescindint de l'anagrama.

Als cinemes, en els quals darrerament algunes empreses començaren a emprar el català (retolació interior, cartelleres, propaganda, etc.), ara ha estat bandejat totalment.

En els serveis de transports urbans, passa el mateix. Els avisos dirigits al públic són redactats exclusivament en castellà.

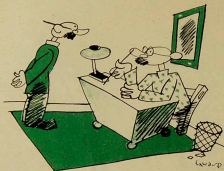
Podria esmentar una gran quantitat de casos, però em fa l'efecte que amb aquests la qüestió ja queda prou situada.

Els camarades anarquistes, la pàtria dels quals és el món, i llur família la humanitat, trobaran segurament que això té molt poca importància. Però es quedarien extraordinàriament sorpresos de veure com aquest ambient de recel que diuen haver-hi contra ells, es transformaria i s'anul·laria si tractaven la nostra llengua tal com es mereix.



— Però de burgesos en són més ells!

— Sí home. Però és que cap geperut no es veu el G. E. P. C. I.



A LA REDACCIÓ

El Director—Miri, senyor Papiu, busquem els clixés vells dels consellers nous.

DESPRES DE 700 DIES

Quan ja feia a la vora de 700 dies, o sigui més de 16 setmanes que duraven la primera i la segona crisi de la Generalitat i quan l'opinió palpitant de nouel creia de bona fe que mai més no tornarien a tenir un Govern que governés, catàctric, d'un sol cop i de la manera més inopinada, s'han solucionat les dues crisis que semblaven una, però que eren, evidentment, dues, del Govern de la Generalitat de Catalunya.



— Jo em pensava que aquesta crisi portava cua.

— Mes cues, encara?

PROCÉS DE LA CRISI

El procés de la crisi, o sigui més ben dit de les dues crisis del Govern, o més ben dit dels dos Governes de la Generalitat, ha anat, si hi ha de la, de la següent manera:

Primer dia. — Els periodistes que fan informació a la Generalitat, han estat rebuts pel conseller primer, que els ha dit que s'havia declarat la crisi i que, per tant, no hi havia Govern.

Segon dia. — S'ha reunit en consell el Govern que està en crisi de Govern del Govern de la Generalitat.

Dies successius fins a tres-cents. — Avui no hi havia res de nou a la Generalitat. Els informadors han estat rebuts pel secretari del president i, un cop davant del Piquet, aquest els ha dit que no en sabia res de la crisi ni que tan sols n'hi hoqués.

Dia quatre-cents vuitanta. — El president ha rebut els informadors i els ha dit que s'ho podien ben creure, que el Govern aquell que els havia dit el conseller primer el primer dia que estava en crisi ho estava de debò, i, per tant, no hi havia Govern. Inmediatament han començat les consultes.

AQUELLA CRISI

Inopinadament s'ha tornat a solucionar la crisi de la Generalitat

Hom creu, de bona fe, que ara sí que anirem bé

LES CONSULTES

Abans que ningú ha estat consultat el senyor camarada Serra Hunter, president del Parlament; després ha estat consultat tothom, i fins i tot alguns manta vegada, menys el P. O. U. M., que no ha estat consultat perquè tothom sap si que vol, que és un Govern d'un obrer i un camperol (el camperol, de moment, encara no el tenen), segons diuen els milers i milers de milions de manifestants amb els quals hem manifestat aquest desig, que cal reconèixer no seria gens difícil d'aconseguir, si no fos que hi ha aquestes qüestions tan importants de posar bastons a les rodes de la revolució.

LLISTA DEL NOU GOVERN

Finances	El mateix
Seguretat interior	El mateix
Agricultura	El mateix
Economia	Un de nou
Treball	Un altre que no és nou
Cultura	El mateix
Proveïments	Un de nou
Justícia	Un de vell
Sanitat	Un de nou
Serveis Públics	Un de rós

[A darrera hora hem rebut aquesta llista i encara que a primera hora hem dit que no la publicariem no ens podem estar de fer-ho.]

ES TANCA EL PERIODE DE CONSULTES

Un cop acabades les consultes, es va procedir a fer allò que en diuen tancar el període de consultes.

Un cop tancat, hom el belluga, i si sona és que dintre hi ha el Govern.

Doncs bé: aquesta vegada, un cop tancat el període de consultes, hom ha experimentat la sorpresa d'adonar-se que encara no n'hi havia, de Govern.

JA HI HA GOVERN!

Tot d'una el president crida als informadors que fan informació al

Palau de la Generalitat, i els diu: —Ja hi ha Govern, senyors camarades, i aquesta tarda es reunirà el Govern.

Els informadors s'ho creuen, i se'n van a dinar, i quan acoban de dinar, es troben amb què tothom sospita que un complot d'una crisi ara n'hi han dues.

NO, QUE NOMES N'HI HA UNA!

En veure que no es torna a obrir el període de consultes, els informadors queden ben convençuts que n'hi ha ben bé prou i que no hi ha dos Govern, ni un, ni cap.

UN GOVERN DE CARA A L'ESTRANGER

Hom sapia que es tracta de fer un Govern que sigui ben vist a l'estranger, puix que els informadors que fan informació al Palau de la Generalitat han vist entrar i sortir per una porta secreta la Colònia Barcelona, que ha estat consultada manta vegada.

També han circulat rumors d'altres solucions, que no recollim perquè són massa sensacionals.

PERIODE DE CALMA

Han passat 300 dies més de calma a la Generalitat. Els informadors, en vista que ja no els rebuà ni el conseller primer ni cap conseller dels que ja no són consellers, s'han anat jubillant i han estat substituïts per fills, nébots i nétes seus.

Se sap, però, que les cues han



— Die que ja hi ha Govern.
— Vol dir!

estat molta cops a punt d'arrancar-se i altres tants cops s'han espallat — potser pels mateixos cops.

LA SOLUCIÓ

Tot d'un pleant, quan tothom, per la força del costum, es pensava que la cosa estava a punt d'espallar-se un cop més... catàctric, s'ha solucionat.

Si senyor, si senyors camarades lectors: encara que se n'enfiumin, ja hi ha Govern.

Què hi farem!

(La llista no la publiquem, puix que si la no la és com quairebé totes les llistes que es fan i es desfan.)

Maragall

Barcelona, 351 d'abril.

PERE GALLARÍ



— Un Govern que governi, si senyor!
— I que no malgasti el benzina.